

333

HERMENEUTICI.

334

habetur mox sub initium p. 193. Distichon ultimum:

*Hic loquitur de fine ihesus libroque matheus.
Ad finem petrus finit et ipse suum.*

Verum mox laborem resumens ita inchoat:

*Dixi me finisse librum sed rursus in actus
Poscor apostolicos continuare stilum &c.*

Prooemium est 7. Distichor. nulli memoratum. *Actus* autem ipsi, ut *Job* et *Cantica* hexametris conclusi sunt. *Recapitulatio totius operis*, quam e *Codd. Helmst.* p. 703. repraesentavit *Leyserus*, Codicem nobis terminat absque titulo, ulloque indicio, *Petrum* nostrum hic ultro in equuleum se conjecisse poeticum, Distinctio-

nesque XXIII. in quas tributa est, *λειπολογισμα* elaborasse ita, ut Distinctio I. nullum A. Distinctio II. nullum B. &c. censeat. Adscriptum est carmen *Aegidii Parisiensis*, ut contextus innuere videtur, quod, cum recitet p. 739. *Leyserus*, non nisi versus, in quibus ejus Codex peccavit, subnotabo:

*Confociet Christus connumeretque viris.
Ut cum te luteo soluet de carcere, regni.
Me simul in seriem qui libri abrupta redegi.
Mundi, plus oculis cognitus esse dei.
Quos super hoc motus, qualia vota tuli &c.*

CXXVI. VII 8. 8

326

Codex membraneus lat. Sec. XIII. Folior. nunc 145. f. praeclare scriptus, rubricisque distinctus complectitur eandem *Petri de*

Riga Auroram, licet et Thecae exterius et fronti interius praenotatum sit: *Lumen Animae Petri de Riga*. Plura hic, quam *Cod.* mox indicato, praemissa sunt *παρεργα*. Primo distichon rubro:

*Scire cupis lector quis Codicis istius auctor.
Petrus riga uocor cui (Christus) petra rigat cor.*

Sequitur item minio: *Prologus illius qui hunc librum correxit. et suppletens* (suppletiones) *de suo apposuit. et ubicunque inueneris. i. linea greco sagitta* (Guelpherbit. obelum) *Inter duos punctos per to-*

tum librum ibi sunt dicta et uersus illius. Brevis est hic *Prologus*, versaturque in Operis laude, hoc initio: *Fraterne caritatis quasi quandam sapit dulcedinem &c.* Succedit Elegia XX. Distichor. pariter

335

C O D I C E S

336

riter in Operis laudem multis eiusdem canonici de sancto mariano
 comparationibus e S. Scriptura antisiod. premonstratensis ordinis.
 depromptis. Inscripta est: *Versus* Initium:

*Stringere pauca libet bona carminis huius. et ipsum
 Laude uel exili magnificare librum &c.*

Elegiam excipiunt X. illa *Disticha* in fronte Cod. praeced. indicata: *Nil homini melius &c.* quae hic Titulum ferunt: *De Utilitate legendi hunc librum.* Dein subit profaica Operis commendatio incipiens: *Omnis scriptura diuinitus inspirata paulo adtestante &c.* ubi inter cetera: *Cesset igitur emulus facibus inuidie agitatus fumo liuoris opus hoc obscurare. quiescat lingua detractoris oblatrare &c.* Praeterea dicitur opus *eliciens nucleum de testa. mel de petra. lucem de fumo. oleum de saxo durissimo. et uinum de acino*, quibus verbis ad *Petri Prologum in Libro floridi aspectus* Cod. superiore cit. manifeste adluditur, in quo eadem expressiones occurrunt. Postremo habentur VIII. illa *Disticha*, quae incipiunt:

*Scire cupis lector quis codicis istius auctor
 Audi quid breuiter dicat ad ista liber.
 Petrus et egidius me conscripsere. sed ille
 Auctor. corrector ultimus iste fuit &c.*

quaeque ab *Leysero* e Cod. *Guelpherb.* repraesentata sunt p. 695. Adverte tamen pro *Prior Remis* nobis legi *Prior tenuis*, et *acutior alter* pro *auctor alter*. Quis jam *Canonicus* ille de *S. Mariano antisiod. Praemonstrat. Ord.* supra memoratus fuerit, et an omnium *παρρηγοῦν* hactenus adductorum auctor, dicere non habeo. *Mona-* *sterium* illud a. 1139. *Praemonstratensibus* traditum fuisse, docet *Galliae Christ. T. XII. p. 470.* Scriptores ejus *Robertum* et *Hugonem* chronographos Poetica etiam tractasse non inuenio. Itaque ad ipsum *Petri* Opus. Initium facit *Prologus* metricus, quem e *Codd. Helmst. et Guelpherb.* dedit p. 701. *Leyserus*:

Initium (Principium?) mundi quales ab origine prima &c.

Sunt tamen, quae nobis aliter leguntur. *Fabrice concepta*, fortasse *precepta*.

*Cosmographo moyse mihi pro duce carminis huius
 Sunt animi motus &c.*

Magis oia seſter. Non babeant primum. Hic etenim figens. Latini Discendi inueniet. Hec tibi proponi — Hec tibi magna ſeges. Primum diſcredit. Spero quid eſſet opus. Hec ut premittam. Confer, et noſtra praeſtatebis. Pro-

Auctoris mendico ſtilum. faleraſque poete &c. ubi, ut in praeced. legitur:

Fonte tuo ſic pſebe tuum perfunde poetam, neque Phoeba ſuperimpoſitus eſt Chriſtus, ut ibi. Per Operis decurſum ſervatur, quod ſupra de

logo huic manu Sec. XIV. adjecta eſt allegorica expoſitio τὸ Ἐξανμῆγε levis momenti. Sequitur Prologus in libro floridi aſpectus, ut Cod. praeced. Item Aliud illud proemium:

Obelis promiſſum eſt; mox enim ad opus Tertiae Diei poſt verſum:

Terra ſonat quod eam ſepe colendo teras,

monemur e margine inferere ſequentes:

*Vel quia terra ſtat. eſt aqua mobilis ignis et aer
A greco terion (τρίγων?) nomen habere poteſt.
Eſt ſtatio terion elementaque cetera non ſtant.
Terra immota manet. hinc ea nomen habet.*

Et ſic deinceps, et non raro tam copioſe, ut margo non ſuffecerit interpolationibus, ſed columnae membranae adſui debuerint iis excipiendis, quas Aegidii Pa-riſienſis eſſe non dubitem. Praeſens itaque Codex praecedente longe eſt uberior. Verum integritate illum non adtingit. Poſt Pen-tateuchum enim et L. Joſue, quorum initia cum Trithemio conſonant; poſt L. Judicum, qui incipit, ut Cod. praeced. Poſt Jo-

ſue de Judicibus &c. poſt L. Ruth, LL. Regum pariter incipientes, ut Cod. praeced. Oracula Prophe-tarum, Histo-riam Susannae, Eſther, Machabaeos, Histo-riae E-vangelicae partem, quae abrum-pitur, ut Cod. praeced. L. To-biae, Excidium urbis ieroſolimo-rum ei finem imponit, quod, ut carmine elegiaco, quemadmo-dum cetera, ſcriptum ſit, ſic ſe-quentes verſus, contra ac Cod. praeced. adtextos habet:

*Judicio funſti ſic uicerunt prece cunſti
His ſucceſſerunt reges qui preualuerunt*

Denis Codd. mſs. theol. Bibl. Palat.

Y

Ho-

339

CODICES

340

*Hostibus orando sed uos num saxa rotando
Hos deuincetis quos perdomuisse uidetis
In paucis annis orbem cunctisque tyrannis
Preualuit tytus bellis et in arte peritus.*

CXXVII. VII. 69

327 Codex membraneus lat. Sec. XIII. Folior. 112. f. per 2. columnas luculente scriptus et miniatus est tertium Exemplum *Aurorae Petri de Riga*, itaque cum duobus praecedentibus contendendum. Initium ducit ipsius *Petri Prologus* supra inscriptus: in libro floridi aspectus, hic absque

titulo, et continuo connexus cum Commendatione prosaica, quae *Cod. ult.* incipit: *Omnis Scriptura diuinitus inspirata &c.* Subiecta est huic Nota sequens: *Vbicunque per totum hunc librum duo puncti media uirga fuerint annotati. sunt uersus egidij (Parisi.) qui post compilationem petri ipsum sollemniter emendauit. Vnde hii uersus:*

*Scire cupis lector quis codicis istius auctor
Audi quid breuiter dicat ad ista liber &c.*

Ut *Cod. ult.* et *Leyseri* p. 695. sed hic legitur prior remys et acutior pro prior tenuis et auctior. Mox sub rubrica: *Alter Prolo-*

gus succedit Elegia *Cod. ult.* tributa Canonico S. Mariani Antiodor. cujus initium:

*Pingeré (stringere) pauca libet bona carminis huius et ipsum
Laude uel exili magnificare Deum (librum) &c.*

Tandem sub titulo: *Epylogus breuis ad quem sequitur narratio,*

Versus illi argumenti instar:

Primo facta die duo celum terra leguntur &c.

Atque haecenus *παραεργα*; quae, si lubet, cum *Codd.* praeced. confer. Opus ipsum cum infarctis *Aegidii* eodem ordine procedit, ut

in illis; observo tamen in *Prologo*, quem habet *Leuiticus*, omisum esse, et recte quidem, illud distichon:

*Vox autem domini moysen uocat. imperat illi
Ut sua uerba ferens plebis in aure serat.*

Cum alioquin *Liber* ipse ab eo disticho auspicietur. Rectius ita-

que *Prologus* inchoat:

*Libro premissio coniunctio quam legis istum
Necit nam scripti pene fuere simul.*

Rectius

2024-04-28